

Описки-самописки

Вихідний пенс.
Голодний душ.
Заворожена риба.
Малохольний огірок.

Іван ГЕЙДОР.
м. Київ.

Запитаннячка

- Якщо є домашні господарки, то, значить, мають бути й діки?
- Якщо кожного дня по краплині видавлювати з себе раба, то скільки років знадобиться для того, аби стати вільною людиною?

Словник-жартівник

Експрес – макулатура.
Ханжа – дружина хана.
Чекушка – касирка.
Шансонетка – лотерея.
Шпагат – фехтувальник.

Богдан ТЕРЕЩЕНКО.
Кіровоградська обл.

БУВАЛЬЩИНА

Поговоримо влітку...

ЙОГО часто називали українським Чарлі Чапліном – не знаю, може, це й почесно – як для кого, – але він був і залишився Миколою Яковченком, неперевершеним коміком, рівного якому в українському театрі не знайти, і цим все сказано.

І хоч він був від Бога комедійним артистом, але особисте життя його було трагічним. Рано став удівцем. Передчасна смерть коханої красуні дружини підрубала його під корінь, він почав заглядати в чарку, а вона, як відомо, бездонна... А тут ще й горе з дочкою Іриною – її рано забрав рак. У Миколи Федоровича стався інфаркт, і його ледве-ледве відволодали. Та він і далі топив своє, вже подвійне, горе у чарці.

Правда, рятувала його робота на сцені, в кіно. Сорочим рокам, майже піввіку, віддав він театру імені Івана Франка. А ще ж знявся в десятках кінофільмів. Його охоче запрошували режисери, бо знали: якщо зіграє Яковченко – успіх картині гарантований.

Але ж ота чарка, у яку він часом недоречно любив заглядати, частенько заважала кінозйомкам. Тож доводилося іноді за ним на знімальному майданчику встановлювати пильний нагляд, ревно стежачи, щоб він не приклався бува. Навіть у тюрму, що він брав собі на обід, заглядали і все там ревизували. Ну, день за ним так стежать, два контро-

люють... Яковченку те, звісно, не дуже подобається, щось його муляє.

Скаржитися почав, що ніби його знаменитий голос сідає. Якоюсь сів він обидати, дістав свій тормозок і каже:

– Взяв оце сирі яйця, голос свій підлікувати.

Заглянули в тормозок – справді, там двоє яєць, шматок ковбаси. Випив Микола Федорович яйця, закушив ковбасою і... через півгодини зазхемлів, почав навіть співати.

Виявляється, він шприцом через голку повітягував з яєць білок і жовток, а в порожню оболонку залит спирт.

Пригадується ще такий випадок. Одного недільного ранку Микола Федорович вийшов зі свого будинку з наміром гайнути в магазин, що навпроти, за чверткою, яку він лагідно називав "мерзавчик". Ні, ні, пити він не збирався (та й хто так рано п'є?), просто після вчорашніх посиденьок у колі друзів Микола Федорович відчув авральну-пожежну потребу негайно похмелитися, а давно відомо: кращих у такому випадку ліків, ніж "мерзавчик", годі й шукати.

Незважаючи на те, що Микола Федорович працював у престижному театрі і вже був досить відомим, власне, знаменитим артистом, на плечах у нього, що мерзлякувато пересмикувались, був халатик байковий, вже добре витертий, поверх

нього накинутий тонюсінкий, ледь чи не літній плащик, на шиї замість шарфа якийсь рушничок (квапився чоловік), а на ногах – домашні капці.

Якщо не брати до уваги естетики й престижу (заслужений артист України), така екіпіровка явно не відповідала сезону – в Києві того ранку був січень, а на градуснику мінус 20. Отож Яковченко, очікуючи, доки дорогою проїдуть машини, стояв у позі чорногуза: на одній нозі, а другу, підняту, тим часом відігрівав. Аж гульк – Дальський Володимир Михайлович, народний артист СРСР, суне вальняжною ходюю. Вельможний, опасисто-представницький, він поважно ніс своє пещене тіло, наче дорогу здобу. На ньому розкішна хутряна шапка, на плечах – ледь чи не боярська шуба, з-під якої аж парувало.

– Де-е-ень до-обрий! – побачивши колегу, зарокотав Дальський сокковитим баском.

– Здрасті, здрасті, – скоромовкою відказав Яковченко, а сам подумав: який він "добрий", коли дехто ще й не похмелявся?

– То як воно... е-е... життя? – Дальський був явно налаштований на неквапливу бесіду і розстібнув якийсь там гачечок на шубі – хоч і мінус двадцять, а в такій шубі відчувався перегрів його дорідного тіла. – Які творчі плани?

– Потім, потім, – зацокотів зубами Яковченко, готуючись перебігти дорогу до магазину. – Влітку про це поговоримо, влітку...

Валентин ЧЕМЕРИС.
м. Дніпро.

Мал. Валентина ДРУЖИНИНА.

Народні цємішки

Розмовляють два співробітники.
– Ти знаєш, я не перестаю дивуватися Івану Івановичу: потрапивши в скрутну ситуацію, він завжди знаходить вихід із неї!
– А мене дивує, яким чином він знаходить вхід, щоб потрапити в скрутну ситуацію...
***

– Так, мамо, він справді щомісяця заробляє десять тисяч доларів. Але

ж він підстаркуватий, лисий, товстий!

– Доню, потрібно інакше говорити: так, він справді підстаркуватий, лисий, товстий, але ж заробляє щомісяця десять тисяч доларів!

***

Приходить додому мужик п'яний, мов чіп. Дружина грізно запитує:
– І що ти мені скажеш?

– Як-к-каяналізація...
– Що-о-о-о-о-о?!
– Як-к-каяналізація...
– Ану, глибоко вдихни, а потім чітко повтори, що ти сказав!
Бідолаха, глибоко вдихнувши повітря, випалює:
– Як я нализався!

Мал. Олександра СЕРГІЄНКА.

МАТЕМАТИЧНА ОЛІМПІАДА

Задачі

• Боксер, каратист і штангіст зі швидкістю 12 км/год гоняться за велосипедистом. Чи наздоженуть вони велосипедиста, якщо той, проїхавши 45 км зі швидкістю 15 км/год, приляже під деревом для годинного перепочинку?

• У ліфті кнопка першого поверху розміщена на висоті 1 м 20 см від підлоги. Кнопка кожного наступного поверху вища попередньої на 10 см. До якого поверху доїде у ліфті маленький хлопчик зростом 90 см, якщо, підлігуючи, він може дотягнутися до висоти, що перевищує його зріст на 45 см?

Міфічний цитатник

Зарубайте собі на носі. (*Папа Карло*).

Всі люди – брати. (*Кайн*).

Труд створив людину. (*Сізіф*).

Хто знає собі ціну – не торгується. (*Іуда*).

Богу – богове, кесарю – кесарево. (*Брут*).

Хіба мить щастя не варта вічності небуття? (*Фауст*).

Не хлібом єдиним... (*Дон-Жуан*).

Якщо помилятися, то на віки. (*Колумб*).

Пий до дна! Пий до дна! (*Сальєрі*).

САТИРИЧНІ МІНІАТЮРИ

"Добродій"

Він часто хвалиться:
– Їй-богу, чужа біда мене пече,
Тож всім спішу на допомогу!...
І підставляє людям ногу,
Де слід підставити плече.

Павлова логіка

Павло свого сусіда Гната
Узявсь навчить пірнати.
Під воду як пірнув сусід –
Пропав і слід.
Тож виправдовувався Павло:
– Як і домовлено було,
Я вчив його пірнати,
А звідки ж міг я знати,
Що Гнат не вміє виринати?
Про це він не казав ні слова...

На жаль, живе ще логіка Павлова.
Петро ГРИШКО.
Сумська обл.

Чиста правда

"Начальства анітрохи не боюсь
І на авторитети не зважаю,
Між нами кажучи,
як добре розійдусь,
То і уздовж, і впоперек шмагаю..."
Микола не брехав.

Не зловите на слові –
Шефа шмага у лазні вінчиком дубовим.
Володимир ОЛІЙНИК.
Одеська обл.

Біда і півбіди

На дві частини люди поділяються:
Керують перші, другі – підкоряються,
То півбіди, як нерозумний другий,
Біда, коли той, перший, недолугий.
Юрій КРУГЛЯК.

Прикмета

ЯКЩО колорадський жук ховається
знизу під листям картоплі, то буде дощ.
А якщо сидить на листі зверху,
то цей жук – sameць.

ПСИХОЛОГІЧНИЙ ТЕСТ

ЯКЩО ви хочете спізнати глибину душі людини, то плюньте їй в душу. А вимірюється глибина часом, що мине від моменту плювання до моменту, коли вам дадуть по фізіономії.

НАПІВКАЗКИ ДЛЯ ДОРОСЛИХ

Яйце вандалізму

ЖИЛИ-БУЛИ дід та баба. І була у них курочка Ряба. Знесла вона якось яйце, але не просте, а золоте. Стали дід з бабою яйце бити. Дід бив-бив – не розбив. Баба біла-біла – теж не розбила. Врешті-решт вони таки розбили золоте яйце. Та поки це сталося, дід і баба встигли побити посуд, розтрити меблі, вибити вікна. Ще й надворі новий тин сусідів звалили і собачу будку перекинули...

Ось такий спалах вандалізму часом викликають дорожні предмети в руках малокультурних людей.

Інтеграція Золотої Рибки

ЖИВ старий зі своєю старою біля самого синього моря. Закинув якоесь старий у море невід і спіймав ним Щуку.

– Такого не може бути! – здивовано вигукнув рибалка, не вірячи своїм очам. – Я ж не Омелько-дурник. У мій невід повинна потрапити Золота Рибка! Про це навіть Пушкін написав...

– Коли те було, зараз казка нова! – засміялася Щука й розглумила старому:
– Наші фірми – Золоті Рибки і моя – донедавна входили до єдиної корпорації. А пізніше тому наглядова рада вирішила поглибити інтеграцію, тобто більші підприємства мають

поглинути менші. А в мене, старче, фірма крупніша, ніж у Золотої Рибки...
Сито відригнувши, Щука знову поринула у воду.

Жаба-нецарівна

БУЛО у француза Дюбуа троє синів: старший Жак, середній Жюль і молодший Жан-дурень.

Прийшла їм пора одружитися. Вийшли вони на Єлисейські поля у Парижі й стали стріляти в різні боки. Жак влучив стрілою в депутата Національних зборів, але той був уже одружений. Стріла Жюля вцілила в єпископа, але тому одружуватися релігія не дозволяє.

А Жан-дурень влучив у жабу. Хоча цілком можливо, що й промазав, а жаба просто підбрала стрілу. Коли ж вони зустрілися, то жаба намагалася пояснити російською мовою, що насправді вона – царівна з Московської кільцевої дороги, а жабою обернулася, щоб за візю в посольстві довго в черзі не стояти.

Однак Жан був французом і російської мови не розумів. Приготував він жабу за старовинним рецептом і став шеф-кухарем елітного ресторану в Парижі.

Мораль: нічого вам, дівки, квакати на Єлисейських полях у Парижі. Сидіть у рідному болоті. Тим паче, що у вас вдома своїх дурнів вистачає.

Фелікс КРИВІН.
м. Ужгород.

Шендеври

✎ Пливучи за течією, приємно гребти під себе.

✎ Ніщо так не принижує чиновника, як дешеві подарунки.

✎ Найбільш прикро, коли твої мрії збуваються в інших людей.

✎ Наймовірніше, але в одній моті можуть поміститися всі шуби.

✎ Якщо винних немає, значить, вони вже при владі.

✎ Час лікує, однак при цьому скорочує тривалість життя.

✎ Роботу треба любити – інакше робота буде любити вас.

✎ Якщо постійно тримати себе в рамках, то можна перетворитися в портрет.

✎ Чим менше думаєш, тим

більше знаходиться одnodумців.

✎ Якщо людина знає, чого вона хоче, значить, вона або багато знає, або мало хоче.

✎ Важко вішати локшину на вуха, коли банани у вухах.

✎ Коли математик доводить теорему від протилежного, мимоволі починаєш сумніватися в його традиційній орієнтації.

Віктор ШЕНДЕРОВИЧ.

Архів "зорянського" гумору на сайті:
www.zorya.poltava.ua

